

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal wegens wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

DONDERDAG 11 MAART.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Openbaar onderwijs.

De *Revue des deux Mondes* van den 1. en februari laatstleden behelst een belangrijk artikel van den heer VICTOR COUSIN, getiteld: *Acht maanden aan het ministerie van Openbaar Onderwijs*. De beroemde man, die, gelijk men weet, eene langdurige studie van het openbaar onderwijs maakte, en daartoe een groot gedeelte van Duitschland en ook Nederland bezocht, legt in dat artikel bloot wat hij, gedurende zijn ministerie, voor dit hoogst gewichtig onderwerp deed, wat hij er verder voor doen wilde.

Het artikel scheen ons des te opmerkelijker, omdat de heer COUSIN er voor Frankrijk eene verandering, als erkend noodwendig, voorstaat, die thans in Nederland ook verlangd wordt, en welke wij inzonderheid als billijk en doelmattig hebben aanbevolen, — afschaffing namelijk van wat men bij ons de *speciale admissie* noemt. De heer COUSIN wilde, namelijk, voor het openbaar onderwijs in Frankrijk invoeren wat ook in Nederland verlangd wordt, meerdere vrijheid van onderwijs.

Voor het *Lager Onderwijs* had de heer COUSIN, als minister, weinig te doen; in deze aangelegenheid was voorzien bij de wet van 1833. Die wet stelde commissiën van onderzoek (*commissions d'examen*) in, uitsluitend bevoegd om brevetten van geschiktheid voor de openbare en bijzondere scholen te geven. Ziedaar de *generale admissie*; meer dan deze wordt er in Frankrijk niet gevorderd om lager onderwijs te geven. Met gezegde *generale admissie* voorzien, kan, wie wil en waar men wil, eene school van lager onderwijs openen. Dit zelfde wilde de heer COUSIN invoeren voor het *middelbaar onderwijs*. De ondervinding namelijk had den bevoegden en ijverigen waarnemer geleerd, dat die meerdere vrijheid, gepaard met behoorlijk toezigt der regering, heilzame vruchten droeg. Gevolgelijk bekennt hij, gedurende zijn ministerie geene verandering in het lager onderwijs op het oog te hebben gehad. » Wanneer men, — zegt hij, — eene goede wet bezit, voortreffelijke onderricht, uitmuntende algemeene reglementen, wat blijft er dan nog te doen, behalve ze uit te voeren en te administreren? De impulsie is eens gegeven, er schiet slechts over ze voort te zetten. » De kundige man begreep zeer goed dat het hier voornamelijk aankwam op de *commissiën van onderzoek* en op *wezenlijk toezigt* der regering over die commissiën: » Versterken wij onophoudelijk die commissiën, onderhouden wij haren ijver, beezemen wij haar eene regtmattige gestrengheid in; want bijaldien zij verslappen, bijaldien zij, uit kwalijk begrepen toegewendheid, te gemakkelijk worden en te los het brevet van schoolmeester uitdeelen, dan is het gedaan met alle lager onderwijs, hetwelk hoofdzakelijk neerkomt op de voortreffelijkheid der onderwijzers.

Dit zelfde duiden wij aan in een vroeger artikel over het onderwijs. Wij zeiden, dat bijaldien er door de commissie van onderzoek ongeschikte onderwijzers werden toegelaten, zulks de schuld der regering zou wezen, die alsdan ook ten deze in haren pligt van toezigt zou zijn te kort geschoten, gelijk

zij er thans in te kort schiet, opzigtens haar voorgewend toezigt over de hoogeschoolen, waar het toezigt zich grootendeels bepaalt tot het lijdelijk aanzien dat ook aan de ergste domooren het doctoraat wordt toegekend. Krijgen wij eenmaal eenen wezenlijken minister van binnenlandsche zaken, zoo zouden wij Z. Exc. deze aangelegenheid in ernstige overweging geven.

Wat de heer GUZOR zich opzigtens het middelbaar onderwijs steeds ten doel stelde, was, naar zijne eigen woorden, de wet welke bij het charter belood werd en zoo levendig gereclameerd wordt, noemens de vrijheid van onderwijs, en dit geldt inzonderheid de particuliere scholen.

Daarop geeft bij de bestaande wetsbepalingen (volgens de dekreten van 1808 en 1811) betrekkelijk de particuliere inrigtingen van middelbaar onderwijs, op:

» Behalve de zedelijke en wetenschappelijke waarborgen, gevorderd van een ieder, die eene eigen middelbare school wil oprigten, is er eene speciale autorisatie van den minister noodig; deze autorisatie moet worden vernieuwd als de onderwijzer zijne school van de eene plaats naar de andere overbrengen wil, en kan worden ingetrokken, na een administratief onderzoek (*enquête*) en bij besluit van den raad en den minister, zonder eenige tusschenkomst der regterlijke magt.»

Het is erkend, zegt daarop de heer COUSIN, dat zoodanige staat van zaken niet kan voortduren; dat de voorloopige autorisatie moet worden afgeschaft; dat een vonnis van de gewone regterlijke magt noodig is om eene bestaande school te sluiten, en dat de staat, geboren voogd over de opvoeding der jeugd, zich vergenoegen moet met de wetenschappelijke en zedelijke waarborgen die vooraf worden gevorderd, alsmede met het voortdurend regt van inspectie en met het regt om het hoofd van iedere verdachte inrigting bij de regtbanken te beklagen. Zoodanige zijn de bepalingen aangaande de particuliere lagere scholen; zij schijnen toepasselijk op de particuliere inrigtingen van lager onderwijs.

Diezelfde bepalingen zijn het nu juist, welke men in Nederland verlangt. In Frankrijk is het de voorloopige autorisatie van den minister wier afschaffing men vordert: in Nederland, de speciale admissie, na eenmaal de *generale admissie* te hebben verkregen.

Men zij moeijelijk bij het examen door de candidaat-onderwijzers af te leggen; men lette stipt op hunne moraliteit; maar late dan ook aan den bevoegd verklaarde de vrijheid om, waar hij wil, eene school op te rigten, en die in te rigten gelijk hij wil; behoudens altijd het toezigt der regering en de geregte verantwoordelijkheid der onderwijzers.

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Milaan, 24 febr. De militaire ligting is dit jaar dubbel zoo sterk als de gewone ligtingen. Het besluit, hetwelk bepaalt dat de ligting der landtroepen voor 1841 uit 11,528 man bestaan zal, waarvan de Lombardische provinciën 6252 man, en de Venetiaansche 5276 man zullen leveren, is gisteren aangeplakt en in het dagblad geplaatst. Het besluit, betrekkelijk de ligting voor de marine, zal eerstdaags verschijnen. Er is sprake van onderhandelingen tusschen de Italiaansche regeringen betrekkelijk eene offensieve en defensieve linie, in geval van oorlog. (Köln Zeit.)

DUITSCHLAND.

Van, den Mein, 2 maart. Naar men uit goede bron verneemt, zullen voor de eerste aanlegging der vestingwerken van Ulm en Rastad, eenige uitgekozen Oostenrijksche en Pruisische genie-officieren, die van de betrokkene regeringen uitdrukkelijk moeten verzocht zijn, worden gebezigd. Onder dezelve noemt men inzonderheid den Pruisischen luitenant generaal von Aster en den Oostenrijksche veldmaarschalk-luitenant graaf Latour. Naar het heet, zullen de twee nieuwe vestingen ook met onderscheidene gedetacheerde fortten worden omringd.

Wiesbaden, 1 maart. Heden nacht zijn meer dan honderd met steenen geladen schepen en schuiten, van Mainz komende, boven Bieberich geland, hebben de steenen in het dezerzijdsche vaarwater van den Rijn geworpen en daardoor reeds heden vroeg de vaart der stoombooten gestremd. Verscheidene honderd man zijn nu den ganschen dag daar nog bezig een steenen wal dwars door den Rijn-arm, die langs Bieberich loopt, op te werpen, ten einde de haven van dat bloeiend stadje te sluiten. Daar aan Hessische zijde overal overvloed van vaarwater is, zoo wordt deze dam natuurlijk slechts met de boosaardige bedoeling ondernomen om onze Rijn-zijde te beschadigen en de reizigers te dwingen een onweg over Mainz te maken. Gelukkiger wijze wordt door deze handelwijze het doel niet bereikt, naardien de Nassausche regering maatregelen neemt om het vaarwater in eenige dagen weder vrij te maken. (Allg. Zeit.)

Mainz, 2 maart. Gisteren nacht kwamen plotseling ongeveer 130 schuiten met steenen van den bovenzijn hier aan. De steenen werden in alle stilte in den Rijn gestort, om den stroom weder naar onze zijde te leiden, nadat van Nassau's zijde, ten behoeve van het gronden eener haven te Bieberich, het tegendeel door water bouwen met goed gevolg verrigt was. Tot dezen tegenmaatregel, ja tot deze noodweer als het ware, werd onze regering gedwongen, zoowel door verzoekschriften van onzen bandelstand als ook door de Hessische staandevergadering, en de zaak is van groot belang voor Mainz. (Allg. Zeit.)

ENGELAND.

Londen, 6 maart. Het huis der gemeenten zich in algemeen comité ter voorziening in de behoeften van de landmagt gevormd hebbende, werden er onderscheidene en tegenstrijdige aanmerkingen gemaakt van de eene zijde, dat het noodeloos is de uitbreiding, welke men in de laatste jaren aan die magt gegeven heeft, aan te houden, in eenen tijd, waarin het land gezegd wordt met alle volken in vrede te zijn; en van de andere zijde, dat deze magt veel te gering is, in een oogenblik, waarin men door Frankrijk en America met oorlog bedreigd wordt. Acht en zeventig bataljons, zeide men, zijn er buiten 's lands, zes zijn er op weg naar huis, en negentien zijn er dus slechts in het land, waarvan er maar elf geschikt zijn voor werkelijke dienst. Zoodanige magt is niet toereikend om, ingeval van aanval, het land te verdedigen. Sir Robert Peel zeide, dat hij en de zijnen gewillig waren, om elke vermeerdering van landmagt, welke door het ministerie gevraagd mocht worden, toe te staan.

— De som, verleden jaar toegestaan, is 6,185,000

p. st. De sommen, dit jaar gevraagd, bedragen tezamen 6,158,000 p. st., dus 27,000 p. st. minder dan verleden jaar. Het getal manschappen, in wier behoeften voorzien moet worden, bedraagt 121,121, waarvan 29,630 voor rekening van de Oostindische compagnie komen, dus het parlement slechts voor 91,491 man te zorgen heeft. De gevraagde sommen werden gereedelijk toegestaan.

— Men zegt, dat er bevelen gegeven zijn, om een vloot van tien linesschepen te Gibraltar te verzamelen, om de Atlantische zee over te steken en op de Noord-Amerikaansche kusten te gaan kruisen.

— De *Morning Post* verzekert, dat de onderhandelingen tusschen Frankrijk en de groote mogendheden reeds derwijze zijn gevorderd, dat binnen weinige weken het Oostersche geschil bepaaldelijk zal zijn geregeld.

— De kolonel *Bradley* en eenige andere aanzienlijke honders van Spaansche fondsen hebben gisteren een bezoek afgelegd bij senor *Gonzales*, den Spaanschen gezant, ten einde op eene betaling hunner schuldverdringen aan te dringen. De gezant merkte aan, dat zijne zending niet van financiëlen aard was, dat hij op het punt stond van naar Spanje terug te keeren; doch dat hij de overtuiging had, dat zijne regering al het mogelijke zou doen, om den toestand der Spaansche schuldeischers te verbeteren.

— Gisteren waren de eigenaren van den Tunnel onder de Teems vergaderd om het verslag der directeurs betreffende den voortgang der werkzaamheden aan te hooren. In dit verslag komen onderscheidene belangwekkende bijzonderheden voor. Zoo is uit hetzelfde gebleken, dat de Tunnel op aanstaanden Sint-Michiëlsdag voor het publiek zal open staan. In den loop van het vorige jaar hebben 34,000 personen den Tunnel bezocht. De geheele uitgave, daaronder de door de regering gemaakte kosten, zal 400,000 pond sterl. bedragen. Het ministerie en de aanzienlijkste staatkundige mannen, als de hertog van *Wellington* en sir *Robert Peel*, hebben de onderneming aangemoedigd en ondersteund. De heer *Brunel*, die met de leiding der werkzaamheden belast is, heeft de moeilijkheden van allerlei aard geschetst, waarmede de arbeiders aan den Middlesex-oever hadden te worstelen, doch welke zij gelukkiglijk te boven gekomen waren.

FRANKRIJK.

Parijs, 6 maart. De prins van de Moskowa, zoon van wijlen den maarschalk *Ney*, heeft gebruik gemaakt van zijn recht, heden zitting genomen in de kamer der pairs, en alzoo in dezelfde vergadering, welke, als gerechtshof vereenigd, in het jaar 1815, zijnen vader heeft te recht gesteld en ter dood veroordeeld. De voorzitter, de heer *Pasquier*, heeft de generaals *Petit* en *Ph. de Segur* verzocht hem binnen te geleiden, en daarop heeft de jonge pair, nadat de ordoonantie, betreffende zijne toelating als zoodanig, was voorgelezen, den eed afgelegd. De prins heeft zijne zitplaats gekozen aan het uiterste der linkerzijde, tusschen de generaals *Heudelet* en *Batmon*, en heeft dadelijk het woord gevraagd. De voorzitter heeft het hem echter niet verleend, en wel op grond, dat elk voorstel, 't welk vreemd mogt zijn aan de orde van den dag, eerst op het bureau behoorde te worden nedergelegd en door nog twee leden worden ondersteund, om te kunnen worden voorgelezen. Men heeft opgemerkt, dat de heer *Pasquier*, bij deze woordenwisseling, zeer ontroerd was, en dat verscheidene leden, als de heeren *Decazes* en *Molé*, almede hunne aandacht niet hebben kunnen verbergen. De generaals *Excelmans* en *de Segur*, en de heer *Daru* hebben den prins overgehaald, om zich aan de bestaande verordeningen te onderwerpen, en deze heeft daarop de vergadering verlaten.

Het is niet met zekerheid bekend geworden, wat de prins van de Moskowa aan de vergadering heeft willen mededeelen, ofschoon er gedrukte briefjes aan de leden zijn rondgedeeld; doch men twijfelt niet, of hij heeft een voorstel willen doen, strekkende, om het arrest, waarbij de vergadering zijnen vader, als schuldig aan verraad, ter dood heeft veroordeeld, te doen intrekken of vernietigen; — een voorstel, waardoor de kamer waarschijnlijk in eenen moeilijken toestand zoude worden gebragt.

Parijs, 7 maart. De verklaring, welke de prins van de Moskowa in de kamer der pairs heeft willen voorlezen, waarin hij echter door den voorzitter verhinderd is geworden, was van den navolgenden inhoud:

» Ik zoude niet waardig zijn, in deze kamer zitting te nemen, zoo de eer, om daartoe te behooren, mij mijnen heiligen kinder-pligt konde doen vergeten, en mij

ontrekken aan het vervullen van den last, welke mij, bij de laatste woorden mijns vaders, is opgedragen.

» Ik verklaar derhalve, op dit voor mij zoo plegtig als aandoelijk oogenblik, dat, welke ook de belemmeringen mogen zijn, die ik tot dus verre heb ontmoet bij mijne pogingen, om eene herziening van het regts-geding mijns vaders te bewerken, ik de hoop niet opgeef, van eenmaal in deze vergadering de vernietiging te hooren uitspreken van het wederregtelijke vonnis, waardoor hij is getroffen geworden.

» De voorbeelden van het herzien van staatkundige regts-gedingen zijn menigvuldig in de geschiedenis, en welk regts-geding gaf er immer meerdere aanleiding toe? — Verre zij van mij het denkbeeld om, door herhaalde verzoeken, de hooge magistratuur, waartoe ik voortaan behoer, te willen vermoeijen. Ik heb vertrouwen in hare regtvaardigheid, — in de toekomst. Ik zal weten te wachten. De tijd van herstel zal komen; dit te verhaasten zal steeds, mijn leven lang, het doel mijner standvastige pogingen wezen.»

— De heeren *Lubis* en *de Montour*, gérant en hoofd-redacteur van het dagblad *la France*, zijn naar het hof van assises verzonden, als beschuldigd van belediging jegens den persoon des konings.

— Ten gevolge van den dood van den hertog van *Bel-luno*, telt Frankrijk thans nog slechts vier maarschalcken van het keizerrijk, als de hertogen de *Conegliano*, *Dalmatie*, *Reggio* en *Rugusa*.

— Men verzekert, dat het proces van *Darmès*, tegen den 10den of 15den dezer maand zal geopend worden.

Een aantal nieuwsgierigen bevonden zich heden op het plein der Tuilerien. Z. M. de koning, vergezeld van H. M. de koningin, van den heer *Daguerre*, den generaal *Haymès*, zijnen aide-de-camp, en den baron *Fain*, zijnen secretaris, had zich in het paviljoen *de l'Horloge* geplaatst, om zich te doen daguerrotyperen. Z. M. was gezeten op eenen vergulden leuningstoel met hemelblauwe zijde afgezet, de voeten rustende op een fluweelen kussen, en de armen kruislings over elkander geslagen; hoogstzelve was in het zwart gekleed, met eenen witten halsdoek, en ongedekten hoofde. Deze zitting heeft slechts 3½ minuut aangehouden, en is volkomen geslaagd, terwijl Z. M., gedurende dien tijd, in eene bijna onbeweegbare houding bleef zitten.

BELGIË.

Brussel, 7 maart. Naar men verneemt, zal de Fransche ambassadeur, de heer *de Rumigny*, zich eerlang naar Parijs begeven, ten einde tegenwoordig te zijn bij de beraadslaging van de kamer der pairs over de wet, omtrent de bevestiging van Parijs, van welker aanneming of verwerping het tegenwoordige Fransche ministerie zijn bestaan afhankelijk schijnt te willen maken.

Brussel, 8 maart. De koning is naaar zijn kasteel van Ardennes vertrokken.

— In Maastricht is men bedacht op het aanleggen van eenen ijzeren weg van die vesting naar Aken, en in verband met den grooten ijzeren weg naar Keulen.

— De minister van openbare werken heeft aangekondigd, dat eerstdaags zal worden aanbesteed de onderneming der werken tot verdediging van den linker Maasoever in de provincie Limburg.

— Prins *Pierre Napoleon Bonaparte* is deze week alhier aangekomen en aan het *Hôtel de Suède* afgestapt. Na twee dagen verblijfs is de prins naar Luxemburg vertrokken.

— Het collegie van burgemeester en schepenen van Luik heeft bij het gouvernement aangevraagd, om concessie tot bewerking der kolenmijnen, onder de stad zelve gelegen. De ingenieurs, dienaangaande geraadpleegd, hebben verzekerd, dat door die bewerking geenerlei gevaar voor de gebouwen en fonteynen der stad kan ontstaan.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 8 maart. Gisteren is, in den ouderdom van 44 jaren, alhier overleden de heer *A. W. van Appellère*, referendaris bij het departement van justitie, na voormaals, met onderscheiding, de betrekking van substituut van den procureur-generaal bij het hooggeregtshof te 's Gravenhage te hebben waargenomen.

— De directeur-generaal van oorlog heeft ter kennis gebragt van onders en voogden, die voor hunne zonen of pupillen admmissie als kadet bij de koninklijke militaire akademie mogten verlangen, dat weder in dit jaar een vergelijkend examen over de aspiranten tot dat einde zal worden gehouden, en dat door hen, mitsdien, en wel vóór den 15den april aanstaande, een daartoe strekkend adres aan het departement van oorlog zal moeten worden ingezonden; zullende na dat tijdstip geene ver-

zoeken om admmissie tot het gemeld examen worden aangenomen. De aspiranten zullen, ten einde in dit jaar tot het examen te kunnen worden toegelaten, op het tijdstip van den 1sten september aanstaande, niet jonger dan veertien en niet ouder dan zeventien jaren mogen zijn, zoodat alleen admmissibel zullen wezen de jongelingen, geboren tusschen den 1sten september 1824, en den 1sten september 1827. Tevens zijn de belanghebbenden geïnformeerd, dat er in dit jaar, bij gemelde militaire akademie, zullen kunnen worden geplaatst: 6 kadetten voor het wapen der infanterie hier te lande, en 10 voor dat wapen in de koloniën; 4 voor de artillerie hier te lande, en 9 voor het evengemeld wapen in Oostindië; 3 voor de kavallerie in de koloniën; 2 kadetten voor het wapen der genie hier te lande en 1 kadet voor de genie in Oostindië, en 2 kadetten voor het vak van den waterstaat in de Oostindische bezittingen; — dat er, in geen geval, van het hierbij bepaald aantal admmissien zal worden afgeweken, en dat derhalve alle verzoeken tot dat einde, welke na den afloop van het examen mogten worden ingediend, buiten beschikking zullen worden gehouden; dat ook in geen geval zal worden afgeweken van den tot de admmissie gevorderden ouderdom der aspiranten; dat, voor zoo veel de admmissie voor het wapen der artillerie, kavallerie, genie of het vak van den waterstaat, hetzij hier te lande of in Oostindië, mogt worden verlangd, de verzoeken tot dat einde zich tot één der gemelde wapens of het vak van den waterstaat zullen moeten bepalen; dat aspiranten, behebt met lichaamsgebreken, welke, ofschoon voor hen geene vrijstelling voor de dienst bij de nationale militie medebrengende, niet te min hun in dienst treden, als vrijwilliger bij een der korpsen van het leger in den weg staan, ook niet als kadets bij de koninklijke militaire akademie kunnen worden toegelaten; en dat uit de adressen duidelijk zal moeten blijken, of de admmissie voor de dienst hier te lande of in Oostindië wordt verlangd; mitsgaders dat er in dit jaar voor het vak van den waterstaat in Nederland geene kadets bij de koninklijke militaire akademie zullen worden benoemd.

— Bij koninklijk besluit is, met wijziging in zoverre van Zr. Ms. besluit van 21 april 1831, bepaald, dat de uniform-kleeding en onderscheidingsteekenen voor het personeel van de geneeskundige dienst der land-magt voortaan eene wijziging zullen ondergaan, en dat, onder anderen, voor de officieren van gezondheid en paarden-artsen bij het leger, de epauletten zullen worden ingevoerd.

— In het *Journal de la Haye* leest men het volgende: — » Onderscheiden buitelandse dagbladen bevatten eene voorgewende correspondentie uit 's Gravenhage, volgens welke het besluit der heeren *Luzac* en *Fockema*, om Z. M. te verzoeken van de hooge betrekkingen, waartoe het vertrouwen des konings hen geroepen had, verschoond te blijven, zijnen oorsprong zou vinden in de tegenwoordige zamenstelling of van het ministerie of van den Raad van State. Wij zijn in staat te verklaren, dat, al wat dienaangaande is opgegeven, geheel verdund is.» — Men weet echter dat de regering meermalen verklaard heeft dat het *Journal de la Haye* geenszins als officieel kan worden beschouwd.

— Men schrijft, dat Z. M. eervol ontslag heeft verleend uit de dienst aan den 2den luitenant bij het regiment huzaren n°. 6, *J. U. B. Boreel*.

— Wij zijn in staat gesteld de navolgende garnizoens-aanwijzing van het leger aan onze lezers te kunnen mededeelen.

Alkmaar, hoofd-administratie en reserve-bat. 2de afd. inf.; Amersfoort, hoofd-adm., staf en 6 comp. rijdende artill.; Amsterdam, 1ste bat. 9de afd. inf. en 2 escadrons afd. kurassiers n°. 9; Arnhem, hoofd-adm. en reserve bat. 3de afd. inf.; Bergen-op-Zoom, staf 1ste, 2de, en 3de bat. 5de afd. inf., hoofd-adm., staf en 4 comp. van het 6de bat. art. nat. mil.; Breda; 1ste bat. jagers, staf, 1ste en 2de bat. 1ste afd. inf. en 4 comp. van het 2de bat. veld-art.; Breskens, 1 comp. 6de bat. art. nat. mil.; Delft, hoofd-adm., staf en 5 comp. van het 3de bat. art. nat. mil.; Deventer, staf en 3 escadrons regiment ligte dragonders n°. 5; Doersborgh, hoofd-adm. en reserve-bat. 1ste afd. inf.; Dordrecht, divisie pontonniers; Geertruidenberg, 3de bat. 1ste afd. inf.; Gorinchem, 2de bat. 10de afd. en 2 comp. 3de bat. art. nat. mil.; Gouda, hoofd-adm. res. bat. 4de afd. inf.; 's Gravenhage, hoofd-adm. en staf afd. grenadiers, hoofd-adm. 2de bat. jagers en regem. lanciers n°. 10; Grave, 1 bat. 3de afd. inf. en 2 comp. 1ste bat. veld-art.; Groningen, hoofd-administr., en staf van het 3de bat. en reserve-bat. 8ste afd. inf.; Haarlem, hoofd-adm. reserve bat. 6 afd. inf., hoofd-adm. staf en 2 comp. afd. kurassiers n°. 9 en 1 comp. afd. kurassiers n°. 3;

Harderwijk, hoofd-adm. en 1ste divisie algemeen depôt der landmagt n°. 33; Helder (den) 3de divisie algemeen depôt der landmagt n°. 33 en 2de comp. 3de bat. art. nat. mil.; Helvoetsluis, 2de divisie algemeen depôt der landmagt n°. 33; 's Hertogenbosch, staf, 1ste, 2de en 3de bat. 4de afd. inf. 2 escadr. dragonders n°. 4 en 2 comp. 2de bat. veld-art.; Hoorn, 2de bat. 9de afd. inf.; Koeverden en Delfzijl, 1ste bat. 8ste afd. inf.; Leenwarden, 2de bat. 3 comp. van het 3de bat. 8ste afd. inf.; Leiden, hoofd-adm. reserve-bat. 5de afd. inf., 3de bat. 9de afd. inf., hoofd-adm., staf en 7 comp. afd. kurassiers n°. 3; Maastricht, staf, 1ste, 2de en 3de bat. 2de afd. inf., hoofd-admin., staf en 2 escadrons huzaren n°. 6, hoofd-adm., staf en 6 comp. 4de bat. art. nat. mil.; Middelburg, staf, 1ste en 3de bat. 6de afd. inf.; Neuzen (ter), 1 compagnie van het 6de bat. art. nat. mil.; Nijmegen, staf, 2de en 3de bat. 3de afd. inf.; hoofd-adm., staf en 4 comp. 1ste bat. veldart., en depôt bat. min. en sappeurs; Roermonde 1 escadron huzaren n°. 6; Tilburg, 1 comp. rijdende artillerie; Utrecht, staf, hoofd-adm. en reserve-bat. 9de afd. inf., staf, hoofd-adm. en reserve-bat. 10de afd. inf., 3de en 4de escadron lanciers n°. 10; Venlo, 1ste bat. 7de afd. inf., 1 escadron reg. huzaren n°. 6; 3 comp. 4de bat. art. nat. mil.; Vlissingen, 2de bat. 6de afd. inf. 2 comp. 6de bat. art. nat. mil.; Willemstad, 1 comp. 6de bat. art. nat. mil.; Woerden, 3de bat. 10de afd. inf.; Zalt Bommel, staf, hoofd-adm. en 2 escadrons reg. lige dragonders n°. 4.; Zutphen, 1 escadron reg. dragonders n°. 5.; Zwolle hoofd-adm. reserve bat. 7de inf. Garnizoens-troepen te Amsterdam, Hoorn, Heusden en ter Veere.

Rotterdam, 8 maart. Men verneemt dat de geseelde stoomvaart-dienst tusschen Gouda en deze stad oersdaags eenen aanvang zal nemen.

Regtswezen.

Arrondissements-regtbank te Arnhem, kamer van correctionele zaken.

Zitting van 9 maart 1841.

De zitting van heden was toegewijd aan de behandeling der zaak van het openbaar ministerie tegen J. VAN HAAE, kapitein op de stoomboot de *Drusus*, toebehoorende aan de Rijn- en IJssel-stoomboot-maatschappij, beschuldigd van overtreding van art. 1, § 1, van het besluit van 15 april 1826, betreffende de rigting welke de stoom- en zeil-vaartuigen, bij het elkander tegenkomen en voorbijvaren, zulken moeten nemen, door het aanvaren, op 12 oktober 1840, van het sopschip, bevaren door den schipper HARMEN WEEBINK en bevracht met zout en appelen, op den IJssel ter hoogte van de Dorpen Steenderen en Brummen.

Van de zijde van het openbaar ministerie werden 10 getuigen bijgebracht, waaronder de schipper WEEBINK en zijne beide zoons; en van de zijde van den beklagde 4 getuigen tot ontlasting, alle op den bedoelden dag tot zijn scheepsvolk behoord hebbende. Deze laatsten werden echter tot het afleggen eener beëdigde verklaring niet toegelaten, dan nadat de regtbank, bij incidenteel vonnis, den eisch van het openbaar ministerie, om hen niet anders dan bij wijze van toelichting te hooren, had afgewezen.

Uit dit getuigen verhoor bleek hoofdzakelijk, dat de stoomboot de *Drusus*, op den 12den oktober 1840 bij Helder dicht bij den IJssel opvarende, op eene plaats, waar het water ruim en diep genoeg is om twee vaartuigen overvloedig te doen passeren, de somp van schipper WEEBINK, welke laverende de rivier afsakte, heeft ontmoet en dezelve dermate in het want is gevangen, dat eene aanzienlijke breuk in het schip is ontstaan, welke het weinige oogenblikken daarna deed zinken; dat de lading grotendeels is verloren gegaan doch de equipage, door tijdig aangebrachte hulp van de *Drusus*, behouden is aan wal gebragt. Volgens sommige getuigen, zoude het ongeval aan den westelijken, volgens anderen aan den oostelijken oever der rivier hebben plaats gehad; terwijl door de getuigen à décharge noemens de oorzaak der aanvaring werd opgegeven, dat toen de stuurman der *Drusus*, om de somp te doen passeren, op den bakboordswal of oostelijken rivier-oever aanhield, de somp van den westelijken naar den oostelijken oever voorbijlaverde, waardoor bij dien stuurman de meening was ontstaan dat de somp aan dien oostelijken oever wilde voorbij steeven; dat hij, ten einde dit gemakkelijker te maken, zijne rigting eenigermate veranderde en meer op den westelijken oever had aangehouden, doch dat de somp, zich onverwacht wendende, vóór de stoomboot is gekomen; dat er dadelijk order gegeven is gegeven en er werkelijk 5 of 6 slagen ach-

teruif zijn gedaan, doch dat dit niet heeft kunnen verhinderen dat de steven der boot in het want der somp voer.

De officier der regtbank vorderde, bij gemotiveerde conclusie, dat de beklagde, als niet zoo veel mogelijk bakboordswal gehouden hebbende, zoude worden schuldig verklaard aan overtreding van artikel 1, § 1, van bovengenoemd besluit, en te dier zake zoude worden veroordeeld tot eene gevangenis van 14 dagen en eene geldboete van f100.

De heer en mr. E. SCHEIDTUS begon, als verdediger van den beklagde, zijne verwondering te kennen te geven, dat in de onderwerpelijke zaak, niet, in navolging van vroeger behandelde gelijksoortige zaken, de beide kapiteins ter verantwoording waren opgeroepen, meer alleen de kapitein der stoomboot, terwijl de schipper WEEBINK als getuige was gedagvaard, hetgeen hem de gelegenheid gaf zijne verklaringen meer ingang bij den regter te doen vinden, dan die des beklagden, ofschoon die getuige niettemin in drie opzichten het reglement, waarvan de toepassing werd gevorderd, had overtreden; 1°. door niet het midden der rivier of den westelijken oever te houden; 2°. door de stoomboot voorbij te laveren en niet te wenden, alvorens den koersstreek der stoomboot te kruisen, en 3°. door zich te stellen tusschen de stoomboot en den oostelijken oever langs welken de *Drusus* verplicht was te varen: alle drie in strijd met de duidelijke voorschriften van artikel 2 van dit reglement. — Pleiter nam hieruit, alsmede uit het voornemen van dien schipper, om later ten civiele vergoeding van het geleden nadeel te vorderen, aanleiding om den regter aan te bevelen het getuigenis van dien schipper en zijne twee zonen (welke daarenboven in hunne opgaven meermalen in strijd waren) niet dan met behoedzaamheid aan te nemen. — Voorts trachtte pleiter als voldoende bewezen voor te dragen, dat de aanvaring niet aan den westelijken maar aan den oostelijken oever en bij gevolg aan den bakboordswal der stoomboot had plaats gehad en dit vaartuig dus de rigting gehad had, bij art. 1 van het reglement voorgeschreven. — Doch zoo dit ook al niet volkomen ware gebleken, zoude de stoomboot zekerlijk hebben verkeerd in de uitzondering van dit art., daarin bestaande, dat, indien zij door eene omstandigheid, buiten haar toedoen, in de noodzakelijkheid is gebragt, stuurboordswal te nemen, dit geoorloofd is, mits van stonden aan de snelheid hunner vaart aanmerkelijk verminderende, en bij dag eene blaauwe vlag halver mast hijschende. — Die noodzakelijkheid toch was veroorzaakt door de rigting welke de somp naar den oostelijken oever of bakboordswal genomen en daardoor de gelegenheid voor de stoomboot afgesneden had, om langs dien wal te varen, immers zonder op dit vaartuig onvermijdelijk te stooten; overeenkomstig het voorschrift van het reglement, had men ook van stonden aan de vaart verminderd, zijnde het gebleken, dat men met de machiné had achteruit gewerkt. — Het hijschen der blaauwe vlag, in dit geval bij het reglement voorgeschreven, was, door de korthed des tijds, ondoonlijk geweest, terwijl het daarenboven doelloos zoude geweest zijn, naardien dit wel kan verstreken tot een signaal voor een in de verte aankomend vaartuig, doch geheel overbodig is ten opzichte van een schip dat in de onmiddellijke nabijheid is, hetwelk uit de bewegingen der stoomboot zelve genoegzaam konde opmaken, welke rigting men wilde aannemen; gelijk het eindelijk als twijfelachtig mogt worden beschouwd, of, naar de bedoelingen van het reglement, dit signaal niet alleen te past komt, wanneer men de omstandigheid, waarvan het reglement gewaagt, in zich zelf heeft, niet uitzondering van het geval, dat die omstandigheid door het te ontmoet komend vaartuig wordt veroorzaakt. —

De uitspraak is op den 16den dezer maand bepaald.

Mengelwerk.

De Engelsche scheepsgevangenen.

Het is bekend dat de Engelschen juist niet op eene zeer zachte wijze de Fransche krijgsgevangenen van de republiek en het keizerrijk behandeld hebben, die naar de beruchte scheepsgevangenis gebragt werden. De zaak scheen met den oorlog vergeten. Maar tegenwoordig, nu de Fransche pers alles aanwendt, om den half verdoofden nationalen haat tegen Engeland weder op te rakelen, komt men op de geschiedenissen uit dien tijd weder terug, waarvan het verhaal van den kapitein MAVORON **, die twee jaren als krijgsgevangene op de Engelsche schepen doorbragt, hier een plaatsje vinden moge.

In het jaar 1812, dus verhaalt de oude krijgsman,

was ik luitenant in het 35ste regiment der infanterie; was achttien jaren oud, en bezat goeden wil, eerzucht en moed. Mijn regiment, dat in Spanje rondzwierf, kreeg om dezen tijd bevel, zich bij de armée van het Noorden te voegen, en mijn ongeluk wilde, dat ik, bijna bezwijkende onder de ontberingen en vermoeienissen der sterke marschen, halverwege moest achter blijven. Mijn overste had medelijden met mijnen toestand, en liet mij bij den naasten Franschen post terug, waar ik weenende van mijne kameraden afscheid nam. Alleen, verlaten, onnut in zulk eenen gewigtigen tijd, was ik er na aan toe, uit verdriet een einde aan mijn leven te maken, toen ik mij gelukkig aan mijn lieve vaderland, mijne goede moeder en al mijne vrienden herinnerde. In kleine dagreizen bereikte ik eindelijk het aardsche paradijs, waar ik geboren werd, dat men in prozaïsche taal de Hyerische eilanden noemt. Waarom zoude ik u lang met de geschiedenis mijner geneziging vermoeijen? In dat gelukkige land, op dien verrukenden grond, op die eilanden der gelukkigen is een geneesheer die wonderen doet, die stervenden in liet leven terugroept, — de zon. Met hare hulp en de vriendelijke verpleging mijner moeder en vrienden genas ik zeer spoedig; kracht, moed en hoop keerden terug, en reeds dacht ik er aan, eerstdaags naar het leger terug te keeren, en welligt te midden eener overwinning onder den uitroep: leve de keizer! vrolijk te sterven. Eenige visschers ontdekten eens 's morgens vroeg, in de schemering, dat dicht onder de kust eene Engelsche brik rustig de zee bouwde. De arme drommels meenden, dat het een koopvaardij-schip met rijke lading uit Indië moest zijn; de provinciale fantasie schilderde hun alles prachtig af, en het duurde niet lang, of de moedigsten gingen aan het werk. Eene groote visscherssloop werd uitgerust, wapenen, geweren, euterhaken en bijlen ingescheept; de bewoners van den geheelen omtrek verzamelden zich op de reede, om de expeditie te zien uitloopen; de nieuwe zeeroovers sprongen in de bark, en ik — zou ik het loochenen? — ik werd ontvonkt door dit vuur, en die naïve geestdrift; de haat tegen de vijanden van mijn vaderland deed mijn hart sterker kloppen; de hoop op eene gelukkige uitkomst maakte mij het hoofd op hol, — ik sprong op de rosbank, en riep uit ééne mond met mijne nieuwe kameraden: krijg, krijg tegen de Engelschen! — Met snelle roeislagen en zeilen liepen wij uit; de zee was stil, de wind gunstig, ons vaartuig snel; nog eene korte poos, en wij bereikten onzen buit; toen de hemel op eens zijnen graauwen nevelmantel uitspreidde, en wij nu op goed geluk de rigting van den Engelschman moesten zoeken te houden. Plotseling bemerkten wij hem vlak voor ons, maar, wie beschrijft onzen schrik! de gewaande koopvaarder was — eene Engelsche korvet, die ons hare batterij liet kijken, en met een kanonschot begroette. Vlucht was hier even onmogelijk als tegenstand; wij moesten de zeilen strijken en ons overgeven. De Engelsche matrozen heschen onze sloep aan boord, en deze schoone zee-roman, die op de bloeiende kusten der Hyerische eilanden begonnen was, zou weldra in de moerassen, en op de pontons van Chattam eindigen.

Waarlijk, de afgrijsselijke gevangenschappen van Venetië, de vestingen van Duitschland, akelig als het graf, de bloedige vlakten van Siberië, schijnen mij alle een bed van rozen toe, als ik mij nu na lange jaren de kwalen, de uitgezochte wreedheden en de koele wraaknemingen herinner, die het kramervolk toenmaals tegen onze arme broeders uitoefende. De Engelsche pontons, groote hemel! . . . stel u eenen afgrond voor, eenen onmetelijken pool van bloed en modder, die het leven onverdragelijk en het sterven onmogelijk maakt; geheel de hel van Dante, maar met eene enkele hoop; namelijk van eindelijk verdrouken, neergeschoten of vergiftigd te worden. Bij onze aankomst te Chattam bestonden de pontons op de reede uit tien groote schepen, die met touwen aan elkander waren gebonden, te midden van een verpestend slik, welks afschuwelijke dampen terstond koortsen veroorzaakten; spoedig volgde het ijlen, en eindelijk de akelige longtering, die ongeneesbare afschuwelijke ziekte, die toenmaals door de groote heeren te London, met konden, onmenschelyken spot »de verkoudheid der Franschen» genoemd werd. De ongelukkige visschers van de Hyerische eilanden werden over de schepen verspreid en in de onderste verdiepen ingekerkerd, niemand van hen heb ik ooit weer gezien. Mij verschaffen mijn beter uiterlijk en de officiers-epauletten de smadelijke por eener bijzondere behandeling: ik werd in een gat van de onderste batterij der »Justitia» de vreesselijkste der Engelsche pontons, levend begraven. Tot mijn leger had ik eene hangmat, waarop mijne zamengeperste beenderen stuk

wroven; tot kussen het vochtige scheepsbeslag, digt met spijkers bezaaid; tot kleederen lompen waarvoor zich de ellendigste bedelaar der wereld zou geschaamd hebben; tot voedsel zwart ongezonnd brood, bedorven erwten en vuil water; daarenboven rondom, boven, onder, naast mij en overal de zwevende damocles-zwaarden, waarmede de onmenselijke wachters de gevangenen dreigden, of hen op de wreedste wijze plaagden. — Maar de onverdragelijkste smaad en straf, die de ongelukkigste gevangenen der »Justitia» hadden te verduren was ongetwijfeld de bevelhebber van het schip zelf, een luitenant, met name ROBERT MALTHUS. Hard, wreed, overmeedig en honend, bullebak en fat tegelijk, beschimpde hij ons dagelijks, ja, sloeg ons zelfs. Bij zijne dagelijksche monsterring blies de ellendeling met opzet hen, die het zwaarste hoestten, zijnen tabaksrook in het gezicht, en sloeg ons zonder eenige reden met de zweep. Naar zijn plan moest zijn ponton eene ware hel voor de gevangenen zijn, zoo martelde hij de arme offers van zijne willekeur. In dezen ROBERT MALTHUS, ellendiger gedachtenis, lag iets van eenen soldaat, eenen matroos, eenen cipier, eenen gentleman en eenen beul tevens. Verplaats den ellendeling op de rotsen van St. Helena, den wereldzeeschen ponton van den grooten keizer, en zijn naam luidt dan wellicht zeer eenvoudig: SIR HUDSON LOWE. (Vervolg hierna.)

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, ontvangende het besluit van den heer staatsraad, gouverneur dezer provincie, van 22 januari jl. no. 267/1. (Provinciaal blad no. 9) waarbij onder anderen de miliciens der ingedeelde ligtingen van 1838 en 1839, die in het geheel van bepaald verlof en nog ongekleed en ongevoerd zijn, voor den tijd van drie maanden in werkelijke dienst worden opgeroepen.

Brengen zulks ter kennis van voorschreven miliciens, die in deze gemeente zich met bepaald verlof bevinden, met last om zich van heden tot en met maandag, den 15den dezer, (des zondags uitgezonderd) van des voormiddags 10 tot des namiddags 2 uur ter secretarie dezer stad te vervoegen, ten einde met hunne verplichtingen ten deze te worden bekend gemaakt.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, binnen deze stad gebruikelijk.
Arnhem, den 6den maart 1841.

Advertentiën.

Heden beviel zeer voorspoedig van een' welgeschapen zoon Vrouwe H. C. BUTS, geb. de VAIJNES van BRAKELL.

Doersberg,
den 6den Maart.
1841.

Men is van meening, in het Logement het Zwijnshoofd, te Arnhem, op Woensdag den 31sten Maart 1841, bij inzet, en 14 dagen daarna, Woensdag den 14den April, bij toeslag, telkens des avonds ten zeven ure, in het openbaar te veilen en verkoopen de navolgende, alle in de Stad Arnhem gelegene Panden:

1°. Een kapitaal, hecht en sterk HEERENHUIS en ERVE, bevattende 8 BOVEN- en BENEDENKAMERS, meest behangen en van Stookplaatsen voorzien; twee KABINETJES, KEUKEN en drie watervrije KELDERS; enz.; met den daarvoor gelegenen TUIN en afzonderlijk staande TUINKAMER en STAL; — door eenen gang en poort uitkomende in de Bakkerstaat, Wijk D, N°. 102; in huur bewoond door den Wel Eerwaarden Heer Predikant de MEIJER.

2°. Een hecht en sterk HUIS en ERVE, met OPEN PLAATS, gelegen op zeer gunstigen stand, naast de poort van het voorafgaande perceel, Wijk D, No. 104; hetwelk vroeger tot een particulier huis gediend heeft, en thans door den Boekhandelaar D. K. MULLER als winkelhuis gebruikt en bewoond wordt.

3°. Een groot ruim PAKHUIS, in de Weyerstraat, naast de Pappagaaisgang, en daarachter gelegene WONING en PLAATS, Wijk C, No. 65, schietende tegen het eerste perceel. De voorschreven perceelen, die zeer spoedig in eigen gebruik kunnen worden aanvaard, zullen elk afzonderlijk, en zoowel N°. 1 en 2 als 1 en 3, benevens allen, 1, 2 en 3, in eene massa geveild worden.

4°. De OPSTAL VAN EEN GEBOUW bij de Valepoort, ingerigt tot Barakken of Woningen voor Militairen, Wijk F No. 185 tot en met 189. In voortdurende huur bij de Stad Arnhem.

5°. Eene ruime en sterke SCHUUR, STAL en ERF, gelegen in de Langestraat tegen over de Vossensteeg, Wijk B N°. 202. — Dadelijk bij den toeslag in eigen gebruik te aanvaarden.

60. Een goed ter aaring staand HUIS, waarin sedert jaren een MANUFACTUURWINKEL is gedreven, met PLAATS, KELDER en WELWATERSPOMP, staande in de Vijzelstraat, tussehen de erven van de Heeren ANDRES en GRESNICH, in huur bewoond door S. de BRUIN.

Voor de bezigtiging melde men zich dagelijks aan de perceelen zelve; ten opzichte van de beide eerste perceelen echter alleen gedurende twee dagen vóór den Inzet en Toeslag, of vooraf belet vragende; en voor inlichtingen over de voorwaarden van verkoop en andere, ten opzichte der 5 eerste perceelen ten Kantore van de Notarissen Mrs. W. H. TAAIJ en G. VAN ECK, beide te Arnhem, en van het 6de perceel ten Kantore van den eerstgenoemden.

Vrijwillige Verkoop.

De Notaris E. J. H. TERMAAT, te Doetinchem, in de Provincie Gelderland, residerende, is voornemens, om, op Dingsdag den 23sten Maart 1841, des voormiddags ten 10 ure, bij Bs. HONDERS, in het Heeren-Logement aldaar, openbaar, bij inzate en finale toewijzing te veilen en te verkoopen, om dadelijk te aanvaarden:

Een kapitaal HEERENHUIS, voorzien van tien royale, zoo BENEDEN- als BOVEN-KAMERS, KEUKEN, uitmuntende KELDERS; DROOGZOLDERS en verdere Gemakken; benevens een achter het Huis staande, afzonderlijk GROOT GEBOUW, zeer geschikt voor een FABRIJK-LOKAAL, voor een KOETSHUIS en STALLING, of voor andere einden; — op zijde en achter het Huis en gemeld Gebouw, zeer groote BLOEM- en MOESTUINEN, beplant met uitgemende VRUCHTBOOMEN; alles staande en gelegen in eene der Hoofdstraten van de stad Doetinchem, aan den Ouden IJssel. — Ter bekoming van nadere informatiën, adresseere men zich in persoon, of per franco-brieven, ten kantore van den genoemden Notaris; terwijl het perceel dagelijks kan worden bezigtigd.

Op den 23sten Maart 1841 bij inzet, en den 6den April daaraanvolgende bij toeslag, beiden des avonds ten 6 ure, in het Heeren-Logement, te Velp, ten overstaan van den Notaris van ROSENTHAL aldaar, in het openbaar zoowel in perceelen als in massa, ter verkoop veilen:

Een groot en bijzonder goed onderhouden HEERENHUIS, bevattende acht meest royale, behangen, meerendeels geplafonneerde en van stookplaatsen voorzien KAMERS, ruime ZOLDERS, DIENSTBODENKAMERS, KEUKEN, KELDER, WEL- en REGEN-WATERSPOMP; Voorts afzonderlijke BERGPLAATS voor Brandstoffen, een op zich zelf staand KOETSHUIS, waarin MANGELKAMER, berplaatsen en zolders, met daarachter-gelegen bijzonder vruchtbaren MOERTUINEN, beplant met uitgezochte en weelderig groeiende VRUCHT- en andere BOOMEN; en eindelijk een daaraan grenzend perceel BOUWLAND, uitkomende naar eenen schierweg. — Alles bij en aan den anderen zijde en gelegen aan den Straatweg op het best gedeelte van het Dorp Velp, Kadastraal Sectie D, N°. 674, 675, 676 en 677.

Ter bezigtiging en bekoming van meerdere inlichtingen verveege men zich ten Kantore van voornoemden Notaris, bij wien hetzelfde perceel UITDEHANDTE KOOP te bevragen is.

De Notaris VAN KATTEERSUM, te Brummen, zal aldaar op Dingsdag den 30sten Maart 1841, en 14 dagen daarna op Dingsdag den 13den April 1841, telkens des voormiddags ten 10 ure, aan het Logement Het Oude Kromhout, publiek bij inzet en toeslag veilen:

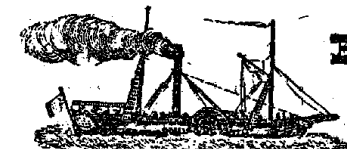
De BOERENPLAATS, genaamd het Halfvasten, bestaande in BOERENHUIS, met annexe SCHUUR en daarbij gelegene BOUW- en WEIDE, GRONDEN, te zamen groot 3 Bunders, 74 Roeden en 30 Ellen, met het regt van Houtwal aan de Rivier den IJssel. — Alles zeer gunstig gelegen aan de Rivier den IJssel, nabij den Dorpe Brummen, en zeer geschikt tot oprigting eener Fabriek.

Nadere informatiën zijn te bekomen bij den Heer P. HONDIUS, Gz. te Brummen, en ten Kantore van voornoemden Notaris, alwaar de conditiën van verkoop, 8 dagen voor de inzate, ter visie zullen liggen. Brieven franco.

++ § Alle diegenen, welke iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan wijlen de echtelieden ANTONIUS WANDERS, onlangs te Arnhem overleden, gelieven daarvan vóór of op den 18den Maart 1841 opgaaft of betaling te doen, ten Kantore van den Notaris KOLFSCHOTEN aldaar.

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE 183° LOTERIJ.

Ten Kantore van A. de BRUIN, in de Oeverstraat te Arnhem, zijn voor deze Loterij HEERLE en GEDEELTEN VAN LOTEN volgens het plan te bekomen: de trekking der eerste klasse begint den 29sten Maart eerstkomende. De Conditiën zijn gratis te bekomen, en de Lijsten te zien.

RIJN EN IJSEL- STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Bij het hervallen der dienst tussehen Kampen & Keulen op den 16den Maart wordt de vaart der Booten geregeld als volgt:

- Van Amsterdam naar Kampen, Maandags, Woensdag en Zaturdags des morgens ten 7 uur.
- Van Kampen naar Amsterdam, Dingsdags, Vrijdags en Zondags des namiddags ten 1 uur.
- Van Keulen naar Arnhem, Dingsdags en Zaturdags des morgens ten 6 uur.
- Van Arnhem naar Kampen, Woensdags en Zondags des morgens ten 7 uur.
- Van Kampen naar Arnhem, Dingsdags en Vrijdags des morgens ten 5 uur.
- Van Arnhem naar Wesel, Woensdags en Zaturdags des morgens ten 7 uur.
- Van Wesel naar Keulen, Donderdags en Zondags des morgens ten 7 uur.

STADS SCHOUBURG.

Op Zaturdag den 13den Maart 1841, (TOT ZEKERE SLUITING VAN HET TOONEEL.)

Oeregtigheid en Trank,

OF

DE VADER REGTER OVER ZIJNEN ZON, Groot beroemd Tooneel in vijf Bedrijven, naar het ontwerp van den Heer CALICUS MALLERILLE, geheel vrij bewerkt door den Heer A. H. H. versierd met al deszelfs eigenaardige, geheel nieuw vervaardigde Costumes, Decoratiën, Optogten, enz. enz.

NOOIT ALHIER VERTOOND.

AANVANG TEN ZES URE.

Waterhoogte te Arnhem

Den 10-Maart 3 El 2 Palm 2 Duim; gew 32 Duim; gov. 0 D

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG 9 MAART.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ u.
NEDERL. VVerk. Schuld a 2 pCt.	50½	50½	50½
Dito Dito . . . 2½	98	98½	
Uitgestelde Schuld . . .			
Kansbiljetten f	22½		
Apertissatie-Syndicaat. a 4½ pCt.	88½	88½	89½
Dito Dito . . . 3½	71½	72	72
Handelmaatschappij . . . 4½	161½	162	161½
Nieuwe Dito . . . 4½			
Nieuwe Dito 1837 . . . 4½			
Oostindische Leening » 5	95½	95½	95½
Spoorweg Haarlem . . .			
Aand. Rijn-Spoorweg . . 4½			
FRANKE. Inschrijv. G. B. » 3			
SPANJE. Leening Ardoins » 5	21½	22	
Dito onbep. stuk . . . 5			
Passive			
Deferred			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lood. » 3			
RUSL. H & C. 1798, 1816. » 5	104½	104½	
Dito 1828, 1829 . . . 5	104½		
Dito 1831, 1833 . . . 5	97½	97½	
Oblig. bij Hope . . . 4	87½	87½	
Oblig. te Londen . . . 5			
Dito te Hamburg . . . 5			
Inschrijving in Assign. » 6	68½		
Certific. van dito . . . 6	69½		
POLSK. Aandeel. a fl 300 » f			
Dito a fl 500 »			
OOSTERR. Aand. a fl. 100 » f			
Dito a fl 250			
Metalliek 5			
Dito 3			
Dito 2½			
BRAZILIE. Dito dito » 5		74	

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.